

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapostoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΜΑΪΟΥ 2024.

«ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ»

«Τα εγκαίνια της εορτής της του Χριστού αναστάσεως και η του αποστόλου Θωμά σωτήριος ομολογία».

*Επιφανίου επισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου,
Γερμανού Κωνσταντινουπόλεως, Θεοδώρου ο-
σίου του εν Κυθήροις.*

έτος 17^ο Τεύχος 718

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.Μ

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Ευαγγελική περικοπή (Ιωάν.20,19-31) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

«Και μεθ' ημέρας οκτώ έρχεται ο Ιησούς των θυρών κεκλεισμένων» (Ιωάν.20,26).

Ο σημερινός κόσμος δεν ψάχνει το Χριστό. Δεν τον απασχολεί η ύπαρξή Του. Δεν έχει χρόνο και διάθεση να αναζητήσει Αυτόν που έφτιαξε τον κόσμο. Αλήθεια σκέφτηκε κανείς τι γιορτάζουμε σήμερα την Κυριακή

μετά το Πάσχα; Η απάντηση είναι πρόχειρη κι εύκολη, την ψηλάφηση του άπιστου Θωμά γιορτάζουμε! Κι όμως, πριν την ψηλάφηση του Θωμά το εορτολόγιο της ημέρας κάνει λόγο για κάποια άλλη γιορτή. Μιλάει για τα **«εγκαίνια της Ανάστασης»**. Έχουμε εγκαίνια όχι κάποιου ναού, αλλά της Ανάστασης, που είναι ο πυρήνας της Ορθοδοξίας. Και γιατί η Κυριακή του Θωμά ονομάζεται «εγκαίνια της Ανάστασης»; Τα εγκαίνια έχουν σχέση με κάτι το καινούργιο. Δεν εγκαινιάζουμε κάποιο κτήριο, γιορτάζουμε κάτι εντελώς καινοφανές, καινούργιο είναι η Ανάσταση: **« τα αρχαία παρήλθον, ιδού γέγονε καινά τα πάντα»** (Β' Κορ.5,7). Εγκαίνια ίσον ανακαίνιση. Με την Ανάσταση κατεδαφίζεται ο

παλιός άνθρωπος και ανορθώνεται ο νέος. Τα εγκαίνια έχουν στενή σχέση και με τα αποκαλυπτήρια. Στα έκπληκτα μάτια των θεατών προκαλείται θαυμασμός. Τέτοια εγκαίνια, τέτοια αποκαλυπτήρια γίνονται μπροστά στα μάτια του Θωμά. Ο Χριστός **«μεθ' ημέρας οκτώ»** (Ιωάν.20,26), με όλο το θάμβος και τη λάμψη της Ανάστασης, εμφανίζεται και αποκαλύπτεται και στα μάτια του Θωμά. Μεγάλος ήταν ο θαυμασμός, ώστε αναφώνησε: **« Ο Κύριός μου και Θεός μου»** (Ιωάν.20,28). Η Ανάσταση είναι ο θαυμασμός των αιώνων και διότι είναι αιώνιο γεγονός και διότι μάς χαρίζει την αιώνια ζωή.

Γιατί σήμερα αυτός ο θαυμασμός δεν υπάρχει για την Ανάσταση σε όλους τους ανθρώπους; Γιατί ούτε που μιλάνε για την Ανάσταση; Γιατί έχει ξεθωριάσει τόσο εύκολα το **« Χριστός Ανέστη»**, ενώ άλλοτε σαράντα ημέρες μετά ακουγόταν αντί του καλημέρα; Ίσως γιατί πολλοί φοβούνται το θάνατο, ενώ η Ανάσταση εξάλειψε τη λέξη θάνατος. Άλλωστε δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι το γεγονός που πολεμείται από το Διάβολο περισσότερο από οτιδήποτε άλλο είναι η Ανάσταση. Θα βάλει όλα τα εμπόδια ο Σατανάς, προκειμένου να συσκοτίσει το μυαλό των ανθρώπων και να μη βλέπουν τη Ανάσταση. Μερικά από τα εμπόδια για την πίστη στην Ανάσταση βλέπουμε στη σημερινή Ευαγγελική περικοπή, της Κυριακής του Θωμά.

Για να περάσει κάποιος επισκέπτης στο σπίτι μας, πρέπει να του ανοίξουμε την πόρτα. Να το πρώτο εμπόδιο για να περάσει ο Μεγάλος Επισκέπτης, ο αναστημένος Χριστός, είναι οι κλεισμένες πόρτες. Μια φορά είχαν κλειδώσει οι μαθητές τις πόρτες του υπερώου στην Ιερουσαλήμ; Δέκα φορές είχαν ήταν κλειδωμένη η πόρτα της καρδιάς τους από τη θλίψη και την ταραχή. Κι όμως κανένα πρόβλημα για τον Παντοδύναμο Χριστό. Μεριάζει το εμπόδιο των κλειδωμένων θυρών **«έρχεται των θυρών κλεισμένων»** (Ιωάν.20,19). Μπαίνει στο υπερώο χωρίς να σπάσει την πόρτα! Πώς; Πώς μπαίνει η σκέψη μέσα στο μυαλό μας; «των θυρών κλεισμένων» δεν άνοιξες το νου σου για να περάσει η σκέψη. Πώς μπαίνει η επιθυμία στην καρδιά μας; «των θυρών κλεισμένων». Δεν ανοίξαμε το στήθος μας για να περάσει μέσα η επιθυμία. Πώς μπαίνει η εικόνα της τηλεόρασης στο σπίτι μας; « των θυρών κλεισμένων». Πώς μπήκε ο Χριστός, τη στιγμή του Ευαγγελισμού στη μήτρα της Παρθένου Μαρίας; «κλεισμένων των θυρών». Πώς βγήκε ο Χριστός από το μνήμα; «των θυρών κλεισμένων».

Για το Χριστό δεν είναι εμπόδιο οι πόρτες. Μια μόνο πόρτα δεν παραβιάζει ο Χριστός, την πόρτα της καρδιάς μας. Στέκει απ' έξω και κτυπά. Ο Θωμάς

του άνοιξε. Έτσι μπήκε ο Χριστός στην καρδιά του. Πώς του άνοιξε; Δεν είχε χάσει το κλειδί. Με την απιστία και την ασέβεια χάνεται το κλειδί και ο Χριστός δε μπαίνει στις καρδιές μας. Ο Θωμάς δεν είχε φτάσει στο σημείο της απιστίας. Ολιγόπιστος ήταν, άπιστος όμως όχι. Γι' αυτό ο Κύριος του είπε: **«και μη γίνου άπιστος , αλλά πιστός»** (Ιωάν.20,27). Άλλο είναι να χάσει κανείς το κλειδί κι άλλο να του έχει παραπέσει κάπου. Ο Θωμάς αναγνωρίζει τον Ιησού από τις ουλές των ήλων, των καρφιών. Έχει μπροστά του το μυστήριο ενός ανθρώπου, ο οποίος, αν και ανήκει στην ιστορία, φαίνεται ότι την ξεπερνά. Ο Θωμάς δεν παραδίδεται πριν βεβαιωθεί. Δε βολεύεται σε μια απλή αυτολατρεία. Αναζητάει τον Κύριο. Η Εκκλησία πανηγυρίζει και τιμά το Θωμά και τη στάση του. Δεν τον κατακρίνει, όπως δεν τον κατέκρινε κι ο Χριστός. Δε θεωρεί αναίδεια την αναζήτηση. Αντίθετα ονομάζει **«καλή απιστία»** τη στάση του Θωμά. Η πίστη δεν είναι αφελείς βεβαιότητες. Είναι οδυνηρή περιπέτεια αναζήτησης και σχέσης. Δεν είναι βόλεμα εγωιστικής εξασφάλισης. Είναι βίωμα δυνητικής απόρριψης από τις δυο πλευρές! Ο Ιησούς λέγει σε μάς: **« φέρε τον δάκτυλόν σου ώδε και ιδε τας χείρας μου, και φέρε την χείρα σου και βάλε εις την πλευράν μου, και μη γίνου άπιστος, αλλά πιστός»** (Ιωάν.20,27), επειδή θέλει να αρχίσουμε να χτίζουμε μια σχέση με αυτή την επαφή. Οι αισθήσεις φαίνονται σαν εμπόδιο για να δουν την Ανάσταση, το Χριστό αναστημένο. Αυτή, λοιπόν, την απαίτηση για ικανοποίηση των αισθήσεων προβάλλει ο Θωμάς: **« Εάν μη ίδω εν ταις χερσίν αυτού τον τύπον των ήλων και βάλω τον δάκτυλόν μου εις τον τύπον των ήλων.. ου μη πιστεύσω»** (Ιωάν.20,25). Και ο Κύριος τον κάλεσε, όπως είδαμε να βάλει το δάκτυλό του στα σημάδια των καρφιών της Σταύρωσης.

Ο Κύριος ικανοποιεί την όραση. Οι μαθητές Του βλέπουν με τα μάτια τους και βεβαιώνουν το Θωμά: **« Εωράκαμεν τον Κύριον»** (Ιωάν.20,25). Ικανοποιεί την ακοή τους. Τον άκουσαν με τα αυτιά τους να τους χαιρετίζει: **«Ειρήνη υμίν»** (Ιωάν.20,21). Ικανοποιεί την αφή τους. Και τώρα λέγει στο Θωμά να φέρει το δάκτυλό του και να ψηλαφίσει τις ουλές των ήλων. Τέλος ικανοποιεί και την αίσθηση της γεύσης. Μάς λέγει ο Απόστολος Πέτρος: **«Τούτον ο Θεός ήγειρε τη Τρίτη ημέρα και έδωκεν αυτόν εμφανή γενέσθαι, ου παντι τω λαώ, αλλά μάρτυσι τοις προκεχειροτονημένοις, υπό του Θεού, ημίν, οίτινες συνεφάγομεν και συνεπίομεν αυτώ μετά το αναστήναι αυτόν εκ των νεκρών»** (Πράξ.10,40-41). Και με τις δικές μας αισθήσεις μπορούμε να Τον δούμε, να Τον ακούσουμε, να Τον αγγίξουμε, να Τον γευθούμε, να Τον απολαύσουμε, αρκεί να καθαρισθούν οι αισθήσεις μας.

Ο Απόστολος Θωμάς πίστεψε στην Ανάσταση του Κυρίου, και ο Κύριος, ενώ δεν αρνήθηκε την παραχώρηση χειροπιαστών αποδείξεων, μακάρισε εν τούτοις όσους με πίστη προσεγγίζουν το μυστήριο: **«Μακάριοι οι μη ιδότες και πιστεύσαντες»** (Ιωάν.20,29). Όλα αυτά, αγαπητοί μου, μάς μαθαίνουν να μη φοβόμαστε τις αμφιβολίες μας. Δε γίνεται αλλιώς. Χρειαζόμαστε όλοι μας κάποια «ουλή» για να αναγνωρίσουμε Τον αγαπημένο Ιησού. Ας την αναζητήσουμε μέσα σ' αυτά τα κείμενα των τεσσάρων ευαγγελιστών, που μάς δείχνουν Αυτόν, Τον αναζητούμενο Αγαπημένο. Ας μη φοβόμαστε. Η Εκκλησία του Χριστού έχει πετάξει στην άκρη περίπου ογδόντα απόκρυφα χαζοσεβούς μυθολογίας κείμενα. Ένας λόγος Του θα γίνει και σε μάς η σωτήρια πληγή για την οποία θα πούμε μαζί με το Θωμά: **«Ο Κύριός μου και Θεός μου»** (Ιωάν.20,28). Όχι απλώς σε αναγνωρίζουμε, αλλά σε εμπιστευόμαστε και σε θέλουμε ρυθμιστή της ζωής μας.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να κάνω μια διευκρίνιση στη ρήση του Κυρίου: **«Μακάριοι οι μη ιδότες κα πιστεύσαντες»** (Ιωάν.20,29). Ο λόγος αυτός του Κυρίου σε καμιά περίπτωση δεν ισοδυναμεί με το «σλόγκαν» «πίστευε και μη ερεύνα», το οποίο εντελώς διαστρεβλωτικά το αποδίδουν οι ορθολογιστές στο Ευαγγέλιο. Πουθενά μέσα στο Ευαγγέλιο δεν υπάρχει αυτό το σλόγκαν, που το χρησιμοποιούν όσοι θέλουν να πλήξουν την Αλήθεια. Η Αλήθεια δε φοβάται την έρευνα. Η Έρευνα κάθε καλοπροαίρετου αναζητητή καταλήγει στην πίστη, στην Αλήθεια της Ανάστασης. Μια κοινωνία που πιστεύει στην Ανάσταση, είναι κοινωνία χαράς, κοινωνία ειρήνης, κοινωνία αγάπης. Αν ο Θεός δεν υπάρχει, αν ο Χριστός δεν είναι ο Θεός, αν η Ανάσταση είναι ένα ψέμα, τότε: **«φάγωμεν και πίομεν, αύριο γαρ αποθνήσκομεν»** (Α΄Κορ.15,32). Τότε μπορούμε να ληστεύουμε ο ένας τον άλλο, αρκεί να μη μάς πιάνει η αστυνομία. Η κοινωνία μας τείνει να μεταβληθεί σε ζούγκλα, ακριβώς γιατί δε ζει την Ανάσταση. Αλλ' όχι! Ο Θεός υπάρχει και ο Χριστός είναι Θεός και η Ανάσταση είναι γεγονός. Ανάσταση σημαίνει ελπίδα στην άλλη ζωή. Ανάσταση σημαίνει ανακαίνιση και αγιοποίηση αυτής της ζωής. Η Ανάσταση δεν κρύβεται. Κάθε πιστός με το λόγο του βεβαιώνει την παρουσία του ζωντανού κι αναστημένου Χριστού.

« Ο Κύριός μου κι ο Θεός μου» (Ιωάν.20,28). **ΑΜΗΝ.**